

ROMANA

Széles a világ
– nagy a szerelem

Christine Rimmer
Nászút muszájból

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Christine Rimmer, 2012 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

A ROMANA 651. eredeti címe: *The Prince She Had To Marry* (Harlequin Special Edition)

• *Magyarra fordította:* Harcsa Henrietta

Nyomtatásban megjelent a ROMANA 651. számában, 2018

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-475-2

• *Kép:* Thinkstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail-cím:* harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

1. FEJEZET

– Melyik fiad ejtette teherbe az én ártatlan kislányomat? – kérdezte Leo, Alagónia királya Montedoro hercegnőjétől, miután becsukódott mögötte és a lánya mögött az étkező ajtaja.

Végigsiklott a tekintete a Bravo-Calabretti családon, akik éppen közös reggelijüket fogyasztották. Ott volt őfensége Adrienne, valamint hercegi hitvese, Evan, a négy fiuk és az öt lányuk, továbbá a trónörökös, Maximilian két gyermeke és a másodszülött Rule fiatal felesége is.

– Ki a vétkes? Ki becstelenítette meg az egyetlen gyermekemet?

Liliana koronahercegnő, aki az ajtó közelében álldogált, legszívesebben föld alá süllyedt volna szégyenében. Jöhet még rosszabb? Bizonyára igen. Minden rendelkezésére álló eszközzel igyekezett megakadályozni, hogy apja tudomást szerezzen a terhességéről. Nem akarta, hogy kiderüljön, amíg nem sikerült beszélnie a herceggel, aki felelős az állapotáért. Tisztában volt azzal, hogy borzalmas hibát követett el.

De a férfi a neki küldött levélre és a két titkos telefonhívására sem válaszolt. Aztán még mielőtt Lilianának lehetősége lett volna eldönteni, hogy mi is legyen a következő lépése, az apja rájött, hogy gyereket vár.

Leo hetek óta próbálta rávenni, hogy mondja el, mi baja. Kérdezgette, miért olyan sápadt és kedvetlen. Liliana újra meg újra biztosította róla, hogy minden rendben, ám tegnap este, vacsora közben megtörtént a malőr: amikor megérezte a bárányhús szagát, rátört a hányinger. Felrohant a lakosztályába, de az apja egészen a fürdőszobáig követte, ahol aztán gyengéden tartotta a fejét, miközben Liliana mindent kiadott magából.

Magánkívül volt az aggodalomtól; meg volt győződve róla, hogy valami súlyos betegség gyötri a lányát. Liliana próbálta megnyugtatni, hogy csak egy kis gyomorrontásról van szó, de Leo nem nyugodott meg.

Az egész személyzetet kikérdezte. A szolgálok nagyon szerették Liliánát, így minden tőlük telhetőt megtettek, hogy megvédjék. Azt állították, fogalmuk sincs semmiről. Persze az alkalmazottak mindig mindenről tudtak, Lili apja pedig a maga határozott, tekintélyt parancsoló modorával és némi fenyegetéssel jól megrémítette őket. Az egyik fiatal szobalány végül könnyekben tört ki, és mindent elmondott.

Leo valósággal tombolt dühében, majd ráparancsolt a lányára, hogy árulja el a gazember nevét, aki így kihasználta. Lili állta a sarat, nem mondott semmit. Az apja biztos volt benne, hogy csakis valamelyik Bravo-Calabretti fiú lehet a bűnös. A két uralkodóház közötti barátság ugyanis évtizedes múltra tekintett vissza.

És a sejtése helyesnek bizonyult.

Alagónia egy kis szigetállam volt Spanyolország partjai közelében, Montedoro pedig egy kis hercegség az Azúr-parton.

Másnap hajnalban Leo és Lili már a királyi gépen ültek, útban Nizza felé. Öt órával később mindketten a Bravo-Calabretti család palotájában voltak.

– A bűnös álljon fel, és nézzen a szemembe!

Az összes Bravo-Calabretti szeme Leóra tapadt. Mivel rettegett, hogy elárulja az illetőt, Lili óvakodott bárkire is közvetlenül ránézni, s közben fohászzkodott magában, nehogy a csábítója feladja magát. Valamikor majdcsak alábbhagy az apja haragja. Utána pedig a herceg és ő szép higgadtan, négy szemközt megbeszélnek egymással mindent, ahogy azt már rég meg kellett volna tenniük.

– Elégtételt követelek! Méghozzá azonnal!

Ezúttal sem törte meg senki a csendet, de az összes Bravo-Calabretti, a gyerekeket is beleértve, Damien felé fordult. Lili kicsit sem csodálkozott: a férfi nagy nőcsábász hírében állt. Viszont ebben az ügyben teljesen ártatlan volt, ahogy a bátyja, Rule is.

– Gondoltam, hogy te voltál az, Damien. – Leo király kihúzta hüvelyéből díszes kardját, amit azelőtt kötött a derekára, hogy leszállt a repülőgépről, majd felemelt fegyverrel tisztelgett, és vívópózba helyezkedett. – Állj fel, és rendezzük le ezt az ügyet, te piszkos gazember!

Lili borzalmasan érezte magát. Az apja igazságos ember volt, és nagyszerű király – kivéve, amikor feldühödött.

– Papa, kérlek, maradj ki ebből! Ezt nekem és a gyermekem apjának kell tisztázni. Hagyd abba!

Az apja azonban ügyet sem vetett rá. Mikor észrevette, hogy Damien felállni készül, harciasan tett néhány lépést előre. Még mielőtt Lili közbeszólhatott volna, hogy nem ő a bűnös, felállt a férfi testvére, Alex.

– Én voltam.

Lili a szája elé kapta a kezét, és nyelt egy nagyot. Igen, Alexnek így már nem volt más választása, mint színt vallani: nem nézhette tétlenül, hogy Leo nekiment a fivérének.

Mindenki döbbenetesen meredt rá. Ez egy cseppet sem lepte meg Lilit, hiszen maga is alig merte elhinni, hogy lefeküdtek egymással. Közismert tény volt, hogy nem kedvelik egymást. Alex egyébként is nagyon távolságtartónak tűnt a nőkkel, mióta hazatért négyéves afganisztáni fogságából.

Ennek ellenére mégis szeretkeztek egymással április második hetében. Csak egyszer történt meg a dolog, mégis elég volt ahhoz, hogy örökre megváltoztassa Lili életét.

– Alexander?

Leo néhány pillanatig értetlenkedve meredt lánya csábítójára, de aztán újra fellángolt benne az indulat. Kardját, melyet korábban kissé leeresztett, most újra fölemelte, és támadásba lendült. Alex csak állt ott mozdulatlanul, szemmel láthatólag készen arra, hogy elfogadjon bármilyen büntetést.

– Állj! – kiáltott fel Lili, de Leo király megint rá se hederített.

Lili előrelépett, hogy elállja az útját, ám ekkor Adrienne is felállt a helyéről, és a király és Alex közé lépett. Nagyon elégedettnek látszott. Mintha örülne, hogy komor, zárkózott fia, még ha rövid időre is, de újra úgy viselkedett, mintha élne. Még akkor is, ha ez azzal járt, hogy teherbe ejtette Lilit, aki olyan volt Adrienne számára, mintha a saját lánya lett volna.

– Leo – szólalt meg lágy hangon, majd elmosolyodott. – Nagyon örülök, hogy meglátogattál bennünket. Tökéletes alkalom, hogy megbeszéljük az esküvő részleteit, nem gondolod?

2. FEJEZET

A nap titkos megbeszélések sorozatából állt. Senki nem kérdőjelezte meg, hogy lesz-e esküvő. Mindenki egyetértett abban, hogy a következő két nap során feltétlenül sort kell keríteni rá – Lilit kivéve. De őrá senki sem figyelt oda, hiába mondta a magáét megállás nélkül szerelemről, kapcsolatokról és jogokról, amik huszonegyedik századi nőként megilletik.

– Ez csak Alexanderre és rám tartozik – mondta újra és újra. – Csak olyan férfinak leszek a felesége, aki szerelmes belém – próbálkozott még. Aztán kétségbeesetten felcsattant: – Miért készülődtek ennyire, mikor már többször világossá tettem, hogy először nekem és Alexnek kell beszélünk egymással? Közös nevezőre jutni, mielőtt egy akkora horderejű vállalkozásba fognánk, mint amilyen egy házasság?

Hagyták, hadd mondja a magáét, mivel tudták, hogy úgyse lehet lelőni.

Alex sem bizonyult valami nagy segítségnek.

– Beszélünk kell, méghozzá négyszemközt – mérte végig Lili többször is jelentőségteljesen. De Alex minden alkalommal csak meredt rá némán, kifejezéstelen tekintettel, míg el nem érte, hogy Lili elfordítsa a tekintetét.

A végtelen hosszúságú megbeszéléseken Adrienne néha megpaskolta Lili kezét, vagy röviden magához szorította, aztán folytatták a tanácskozást arról, hogy mit tegyenek. Alex minden kétséget kizáróan világossá tette, hogy feleségül veszi Lilit, de azon kívül egy árva szót sem szólt.

Mi mást mondhatott volna? Még mindig sokkos állapotban volt amiatt, hogy a butácska Lili – vagy ahogy régen mindig nevezte: Lüke Lili – gyereket vár tőle. Most már bánta, hogy nem olvasta el a levelét, és vissza se hívta. De azt hitte, a lány csupán a drámai nagyjelenetekhez való vonzódását szeretné kiélni rajta, amit az apjától örökölt. Biztos volt benne, hogy ha szóba állna vele, rögtön elkezdene siránkozni, majd a fejéhez vágná, hogy gazember, ártatlan lányok megrontója.

Alex nem is értette, hogyan bocsátkozhatott egyéjszakás kalandba éppen vele. Ő maga is visszataszítónak érezte viselkedését. Hiszen nem szokása szűz lányokat elcsábítani! Addig a végzetes áprilisi napig legalábbis semmiképp nem volt.

Máig nem teljesen értette, miért döntött úgy, hogy utánajár a dolognak, mikor hallotta, hogy valaki keservesen sír a palotabeli lakosztálya előtt.

Amikor résnyire kinyitotta az ajtót, látta, hogy Lili térdepel a folyosó közepén. Hosszú, aranyszőke fürtjei elrejtették előle az arcát, vállát hevesen rázta a zokogás. Bizonyára megérezhette a jelenlétét, mert felkapta a fejét, és egyenesen ránézett.

– Jaj, Alex! – kiáltott fel fájdalmasan, majd felpattant. – Borzalmas dolog történt: Rule másik nőt vett feleségül!

Alex ekkor még megtehette volna, hogy gyorsan visszavonul a lakosztályába, ehelyett szélesebbre tárta az ajtaját, amit Lili szemmel láthatólag meghívásként értelmezett. Zokogva a karjába vetette magát, és teljesen eláztatta az ingét a könnyeivel.

Alex a nappalijába vezette a lányt, aki a szófán sírta el neki a bánatát. Hogy Rule nem őt fogja feleségül venni, mert nem szereti, és soha nem is szerette. Hogy mindig is csak a kishúgként tekintett rá.

Amikor végre megállt levegőt venni, Alex átnyújtott neki egy zsebkendőt, majd arról kezdett beszélni, mennyi szörnyűség történik a világon nap mint nap.

– Nem látod, milyen jelentéktelenek a problémáid ezekhez képest? – kérdezte.

Lili felháborodottan felkiáltott, s már emelte a kezét, hogy pofon vágja az érzéketlensége miatt.

Alex utólag azt kívánta, bárcsak megengedte volna neki, mert Lili úgy legalább kicsit kiereszthette volna a fáradt gőzt. De ő elkapta a csuklóját.

Aztán hirtelen azon kapta magát, hogy a karjában tartja a lányt, akinek éppen olyan varázslatos

volt az illata, mint a virágnak, amelyről a nevét kapta. Igen, Lüke Lili teljesen... lenyűgözte. A közelében úgy érezte, mégiscsak van remény, léteznek jó dolgok az életben, olyanok, amelyekről már azt hitte, örökre elvesztek a számára.

A bőre puha volt, mint a selyem, a szeme pedig bűvösen kék, mint a lazúrkő. Az ajka egészen közel volt az övéhez, mikor pedig halk sóhajjal megnyitotta, Alexben elszabadult valami.

Aztán egyszerűen megtörtént a dolog. És tökéletes volt, nagyon-nagyon szép.

Lilivel. Pont vele.

Utána Lili gyengéden mosolygott fel rá, és a tenyerébe fogta az arcát.

– Alex – suttogta, mintha a neve maga lenne a csoda.

A férfi ezt legalább olyan elviselhetetlennek tartotta, mint a tekintetét. Nem akarta, hogy Lili valaha is újra úgy nézzen rá! Ráparancsolt, hogy menjen el, a lány pedig engedelmeskedett. Némán felöltözött, majd elhagyta a lakosztályt, anélkül hogy egyetlen pillantást vetett volna rá.

Amikor egyedül maradt, Alex átkozódni kezdett, mindennek elmondta magát. Végül arra a következtetésre jutott, hogy Lilinek is az lesz a legjobb, ha egyszerűen elfelejti ezt a szerencsétlen epizódot. Ha éli tovább az életét, mintha mi sem történt volna.

Maga is igyekezett így tenni – de aztán megérkezett a levél. Ő pedig a legszigorúbban megtiltotta magának, hogy felbontsa. Utána a lány kétszer is megpróbálta elérni telefonon, majd visszahívást kért. Mivel azonban nem hagyta meg, hogy miért kereste, Alex nem hívta vissza.

Azóta világos lett számára, miért is igyekezett annyira Lili, hogy felvegye vele a kapcsolatot. Hirtelen minden értelmet nyert.

Természetesen most már nem tehettek úgy, mintha mi sem történt volna közöttük. Az volt a legfontosabb, hogy a lehető legértelmesebben rendezzék a helyzetet. Ez pedig azt jelentette, hogy mielőbb össze kell házasodniuk. Nem utolsósorban azért, hogy nevet adjanak meg nem született gyermeküknek.

Sok éven keresztül mindenki azt hitte, Lili és Rule valamikor egy pár lesznek, csak aztán Rule szerelmes lett valaki másba. Politikai szempontból viszont nem volt semmi jelentősége, hogy Lili Rule-lal vagy Alexszel lép a házasság szent kötelékébe: Montedoro és Alagónia kapcsolata mindkét esetben csak erősödik majd.

– Mért kéne feleségül mennem hozzá? – kezdte el Lili megint a régi nótát fújni délután. – Nem vagyunk szerelmesek egymásba. Még csak nem is kedveljük egymást. Csakis katasztrófa lehet a vége.

Leo haragosan nézett rá, de legalább nem ordította vele.

– Ő a gyermeked apja, Liliana. Már a második hónapban jársz. Nem vesztegethetünk több időt, és nincs is más választásod.

– Tessék? Még szép, hogy van más választásom! Nem a középkorban élünk. Manapság még egy hercegnőnek is joga van ahhoz, hogy...

– Csitt, Lili! Próbálj megnyugodni! – paskolta meg a kezét a hercegnő. – Minden jóra fordul. Majd meglátod.

– De Adrienne...

– Gondold át még egyszer! – Alex anyja megsimogatta Lili arcát. – Ez az egész válságba taszíthatja a monarchiát. Amit természetesen senki sem akar. Az eljárás az igazat megvallva sok szempontból szűk látókörű és maradi, de meg kell értened, hogy ránk más szabályok vonatkoznak. Esetünkben jóval magasabban van a mérce. Ahogy az apád, úgy a férjem és én sem szeretnénk, ha sárba tipornák a nevünket, vagy ha folt esne a családunk jó hírére. Ugye te sem szeretnéd, ha a gyermeked házasságon kívül jönne világra? Hiszen egy nap ő fog uralkodni Alagóniában. Nem akarhatod, hogy bárki is elvitathassa tőle ezt a jogot.

Lili ajka gyanúsán megremegett. Adrienne kitérte felé a karját, ő pedig kétségbeesetten hozzábújt. A hercegnő gyengéden simogatni kezdte a hátát.

– Akkor ezt eldöntöttük. A nyilvánosságnak majd azt mondjuk, hogy ti ketten már régóta szerelmesek vagytok egymásba, és titokban össze is házasodtatok. Így semmilyen spekulációra

nem adtok okot a gyermek jogi státuszát illetően – jelentette ki Adrienne.

Lili felzokogott, de kivételesen megtartotta magának a véleményét.

Tehát a hivatalos magyarázat úgy hangzott: Lili és Alex titokban fogadtak egymásnak örök hűséget, mert Alex az Afganisztánban átélt szörnyűségek után képtelen lett volna elviselni egy nagyszabású ünnepséget, s jöllehet a hír mindkettőjük családját meglepte, mindenki szívből örül a házasságuknak.

Néhány órával később aláírták a szükséges szerződéseket, hogy másnap tényleg megtarthassák a titkos esküvőt. Az Adrienne lakrészében elköltött kötetlen vacsora után Alex megkönnyebbült, amikor végre visszavonulhatott.

Örökre Lilihez fogja kötni az életét. És ha nem a könnyei áradatába fül bele, akkor az állandó fecsegésével viszi majd sírba a lány. De valamikor majdcsak megunja, hogy olyan ajtón dörömböljön, amit neki sosem állt szándékában kinyitni előtte. Akkor majd békén hagyja, és elfoglalja magát a közös gyermekükkel, akiből egyszer Alagónia uralkodója lesz.

Alex aznap este nem találta a helyét. Végül aztán sportfelszerelést öltött, és felkereste a montedorói speciális egységet, amelyet az ő kezdeményezésére hoztak létre. A palota alatt húzódó alagútrendszer segítségével bármikor háborítatlanul eljuthatott a titkos kommandós alakulat szállás- és kiképzőhelyére.

Lili már órák óta nyugtalanul forgolódott az ágyában. A tudat, hogy férjhez kell mennie egy férfihoz, aki semmirekellő, ostoba, fecsegő nőszemélynek tartja, az örületbe kergette. Mit meg nem adott volna érte, ha valahogy elkerülheti ezt az esküvőt! De nem volt kiút. Adrienne-nek igaza van, koronahercegnőként rá más szabályok vonatkoznak. Köteles figyelmen kívül hagyni a saját vágyait és érzéseit, és hozzámenni Alexhez.

Amit a gyermek és Alagónia kedvéért természetesen meg is fogok tenni, gondolta magában lemondóan. Csak az zavarta, hogy Alexszel esélye sem volt arra, hogy valóra válthassa az örök szerelemről szőtt álmait.

Egész életükben ismerték egymást, mert Lili már gyerekkorában is gyakran ellátogatott Montedoróba. Alex mindig hűvösen és távolságtartóan viselkedett, de mióta hazatért Afganisztánból, egyenesen jéghideggé vált, és általában messzire elkerülte az embereket.

Lili beleborzongott a gondolatba, hogy örökre hozzá lesz láncolva. Egy férfihoz, aki sosem mosolyog, és keresztülnéz rajta. A házasságukban egyetlen jó dolog lesz csak: amikor szeretkeznek egymással. Alexszel ugyanis a szex csodálatos volt.

A gondolatra vágyakozva felsóhajtott. Azon az áprilisi napon Alex menyeei örömmel ajándékozta meg. Fantasztikus élmény volt a karjában feküdni. Utána azonban kegyetlenül távozásra szólította fel.

Milyen lesz a gyermekünk élete? – töprengett Lili. Kénytelen lesz egy ilyen hűvös és távolságtartó apa mellett felnőni. Ez elszomorította. Mert Leo ugyan közel sem volt tökéletes, azonban feltétel nélküli szeretete mindig is Lili életének alappillérét képezte. Nem tudta, hogyan élte volna túl nélküle az édesanyja öt évvel ezelőtti halálát.

Nem, nem hagyhatom, hogy a gyerekeknek ilyen sivár élete legyen, hozta meg a döntést Lili, és felült az ágyában. Egyszerűen nem mehet férjhez Alexhez holnap reggel, addig legalábbis, amíg nem sikerül megállapodniuk abban, milyen lesz a közös életük.

Kipattant az ágyból, magára kapta hálóköntösét, belebújt a papucsába. Mielőtt inába szállt volna a bátorsága, kisietett a lakosztályból, amely mindig az övé volt, valahányszor a hercegségben vendégeskedett.

Szerencsére senkivel nem futott össze, miközben Alex lakrésze felé osont a kanyargó folyosókon. Bekopogott egyszer, aztán még egyszer. Amikor nem kapott választ, belépett, és becsukta maga mögött az ajtót. Az előszobában égett a villany.

– Alex? Merre vagy? – Elhallgatott, válaszra várva. – Alex, beszélünk kell – mondta hangosan, miközben átment a nappaliba, amely szintén fényárban úszott, de ott sem volt senki. Már csak a hálósobában nem próbálkozott.